

STELLINGEN KLASINTERACTIES

METHODIEK

De lijn¹: deze werkvorm kan je gebruiken om zicht te krijgen op de ideeën die er leven in het team omtrent klasinteracties.

De spelleider leest de stelling voor en deelnemers nemen plaats op een lijn. Ze kiezen voor WAAR of NIET WAAR.

STELLINGEN

1. Jongens voelen zich vaker ongelijk behandeld door hun leerkrachten dan meisjes.
2. Leerkrachten zien het ongewenst gedrag van meisjes sneller door de vingers.
3. Jongens hebben meer negatieve interactie met hun leerkrachten dan meisjes.
4. Mannelijke leerkrachten hebben positievere relaties met jongens dan met meisjes.
5. Leerkrachten moeten ernaar streven jongens en meisjes evenveel aandacht te geven.

¹ Interactieve werkvormen: www.steunpuntgok.be

ANTWOORDEN

1. WAAR : Zo blijkt uit onze resultaten bij meer dan 6000 leerlingen in Vlaanderen. Ook de sociaaleconomische positie bepaalt in welke mate leerlingen zich gelijk behandeld voelen: leerlingen met sociaal sterkere posities voelen zich meer gelijk behandeld. Als we kijken naar etnische positie, blijkt dat leerlingen van autochtone origine zich meer gelijk behandeld voelen.
2. WAAR: Uit zowel de lesopnames als de interviews met leerkrachten blijkt dat leerkrachten het moeilijk hebben om het ongewenst gedrag van jongens en meisjes op dezelfde manier te bestraffen. Van spiekende meisjes wordt al eens gedacht dat het maar eenmalig is. Maar is dat ook zo? Uit de lesopnames blijkt dat meisjes met veel meer weggomen dan de jongens. Het knippen van haar, het uitgebreid herorganiseren van de handtas, zelfs het opblinken en uitwisselen van schoenen, ging allemaal haast onopgemerkt voorbij.
3. WAAR: Uit de lesopnames blijkt dat jongens significant meer negatieve feedback krijgen van hun leerkrachten dan meisjes. Zijn ze misschien ook stouter? Onze klasobservaties tonen aan dat jongens wel degelijk meer roepen naar hun leerkracht dan meisjes en ook vaker niet opletten. Voor ander gedrag, zoals hand opsteken, praten met klasgenoten, de beurt of een vraag krijgen en positieve feedback krijgen van leerkrachten, werden er geen betekenisvolle verschillen gevonden tussen jongens en meisjes.
4. NIET WAAR: Alle leerkrachten, of het nu mannen of vrouwen zijn, hebben betere relaties met meisjes dan met jongens. Dit is ook wat andere studies aantonen. De belangrijkste conclusie is dat er niet één geslacht beter is dan het andere wat betreft lesgeven. Mannen en vrouwen scoren elk hoog op andere elementen van een positieve leerkrachtstijl. Die geslachtsverschillen zijn echter klein tot middelmatig.
Leerkrachten die hun emoties gemakkelijker kunnen uiten en minder druk ervaren om zich genderconform te gedragen, nemen een positievere leerkrachtstijl aan: zij ondersteunen sterker de autonomie van leerlingen, bieden meer structuur, zijn meer leerlinggericht, minder leerstofgericht, meer

taakgeoriënteerd en minder prestatiegeoriënteerd. Daarnaast blijkt ook dat leerkrachten die aangeven meer te experimenteren en te reflecteren, de autonomie van leerlingen sterker ondersteunen en meer structuur bieden.

5. NIET WAAR: Jongens en meisjes moeten evenveel kansen hebben op de nodige aandacht. Maar afhankelijk van hun persoonlijkheid, prestaties, interesses etc. kan de aandacht die je de leerling als leerkracht geeft variëren. Belangrijk is dat je je gedifferentieerde lesaankpak voor leerlingen wel baseert op werkelijke geverifieerde verschillen tussen je leerlingen. Als je je voor je gedifferentieerde aanpak laat leiden door veralgemeende genderstereotypen, doe je soms meer kwaad van goed. Doordat je stereotypen bent aan het bevestigen, eerder dan leerlingen de ruimte te geven om volledig zichzelf te zijn.